

уски пут, који води у живот вечни и тесна врата, кроз која су они ушли. На жалост, ми се веома често склањамо од овог спасносног пута и идемо путем греха и порока, путем који води у вечној погибају. Наш живот не одговара увек овом узвишеном ваљу православног хришћанина. Не умемо, а понекад и не желимо да видимо борбу са злом, са свиме оним што смета нашем спасењу. Сва невоља нашег живота састоји се у томе, што се сами удаљујемо од овог несагледног духовног света, где у вечној слави са

Када се неко бори за чистоту душе своје, не треба да размишља шта ће рећи људи, него шта ће рећи Бог! Људи имају другачије критеријуме од критеријума Божијих. То што чинимо за наше душевно усавршавање, не чинимо то ради људи да би нас хвалили и имали високо мишљење о нама, него чинимо то Бога ради, који ће нам једног дана судити за наша дела. Тада, коме ћемо дати одговор како смо проживели свој живот?

У животу своме, дакле, не бој се никога осим Бога. Јер само Он, може да ти помогне у борби против греха. Ако Бог не пошаље Своју благодат, узалуд се трудиш. Свето Писмо нас подсећа: „Ако Господ неће градити кућу, узалуд се труде зидари“. Колико год да копа ратар, ако Господ не пошаље кишу, сав труд је узалудан. Исто то важи и за духовни живот. Можемо да желимо и да се трудимо за чистоту наше душе. Ако нас, међутим, Господ не укрепи, нисмо урадили ништа. Зато верни људи говоре: „Ако Бог хоће“.

свети Исаак Сирин

нашим Спасиљем пребивају свети апостоли и сви свети људи; што ми сами просецајмо ту ужасну провалију, која, не дао Бог, на крају може постати непремостица... Наша је пажња свецело прикована за земаљски, спољашњи свет и његова добра, поробљена његовом судјетом, дух смо потчинили телу и његовим жељама и заборавили да имамо бесмртну душу, да

постоји и други, невидљиви, духовни свет. Мало-помало одвокавамо се од духовног општења са овим светом у вери, љубави, нади, молитвама, тајнама.

Сећајући се данас, вере, преданости, свецеле љубави светих апостола Петра, Јакова и Јована Богослова и свих светих, који су ради Господа и Спасења једном заувек одлучно оставили своју вољу и неповратно пошли за Господом, опоменимо се и ми, драга браћо и сестре! Опоменимо се, док још има времена, преклонимо колена

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице са благословом игумана јеромонаха Рафаила

КАДЕРСЕНЬЕ

ОСАМАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

свети мученици Сергије и Вакх - Срђевдан

Лк. 5:1-11 (зач. 17); 2 Кор. 9:6-11 (зач. 188).

архимандрит Илија (Рајзимир)

ПРИЗВАЊЕ ПЕТРА, ЈАКОВА И ЈОВАНА НА АПОСТОЛСКО СЛУЖЕЊЕ

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Драга браћо и сетре! У данашњем Јеванђељу се говори о призывању Петра, Јакова и Јована на апостолско служење, од стране Господа Исуса Христа. Једном приликом је Христос учио на обали Генисаретског језера. Пошто је било пуно народа, Спаситељ је ушао на лађицу Симона рибара и учио. Завршивши поуку, Господ је рекао Симону да баци мрежу и улови рибу. „Учителью!“, одговорио је Симон Христу, „Сву ноћ смо се трудили, и ништа не ухватисмо: али по Твојој речи бацију мрежу“ (Лк. 5, 5). Бацио је мреже и уловио много риба. Видевши ово чудо, које је Господ Исус Христос учинио, Симон је свим срцем поверовао у Њега. Схватио је да ово није обичан пророк, чудотворац, већ Творац неба и земље, Кome се покорава читава природа, и пао под ноге Господу, говорећи: „Изиђи од мене, Господе! Ја сам

човек грешан“ (Лк. 5, 8). „Не бој се“, одговорио му је Исус, „од селе ћеш људе ловити“. Симон, Јаков и Јован, „извукавши обе лађе на земљу оставише све, и отидоше за Њим“ (Лк. 5, 11)!

Рибари беху људи сиромашни, прости и неуки. Ето од каквих је људи Господ изабрао Себи прве апостоле: нека се не похвали пред Њим, мудри мудрошћу својом. Свет је са свом својом сујетом исто што и разбеснело море, а душе су људске исто што и риба у том мору живота. Мрежа, којом апостоли лове људе, је свето Јеванђеље. Као што рибар мрежом извлачи рибу из мора, тако свети апостоли проповеђу Јеванђеља Христовог извлаче душе из грешне сујете животне, из бездана неверја благодатну лађу Христову, то јест, Цркву Божију, која их приводи у светло Царство Небеско. Заиста је сретан онај ко је уловљен мрежом Христовом и нађе се на лађи Цркве Православне.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

Небески Крманош неће допустити да такав падне у чељусти адске змије, уколико само човек сам остане на лађи Христовој,

Бејки од рђавих помисли као од огња. Уопште не обраћај пажњу на њих да се не би укорениле у теби. И опет, не очајавај, јер Бог је велики и оправшта грешницима. Само се покај када погрешиш и потруди се да не учиниш поново нешто слично.

старац Јосиф Исихасија

односно не изиђе из Православне Цркве у јереси и расколе.

Свети апостоли се нису ни тренутак премиšљали. Оставили су све у име Господа, у име спасења народа и свога сопственог спасења: и лађе са рибом и мреже и дом и рођаке и своје навике и пристрасности, које нису могли да немају, као људи, и своју вољу и следили за својим Небеским Учителем по Његовом спасоносном Крсном путу. Они су следили Његову свету вољу: одрекли су се себе и греха, почели да творе једино

мада свакако не све. Напустити дом и сроднике се не захтева од свих, или напустимо грехе, своје страсти, своје греховне склоно-

сти и штетне навике. Напустимо све што нас вуче ка греху, у вечну погибао, што нас удаљује од Бога, од светости и правде Његове, што нас лишава вечнога живота.

Господ нас дugo трпи и не пре-
стаје да призыва људе да иду за
Њим. Ову љубав Божију треба
да негујемо и да журимо да се
поправљамо, да идемо за Хри-
стом. „Ево сад је време најбоље,
ево сад је дан спасења!“ (2Кор.
6, 2), говори свети апостол Па-
вле у данас прочитаном апостолу. „Ходите к мени...Јер је јарам

Људско срце је, и поред свих својих хтења и настојања, нај-
ломљивија ствар. Волим те, а лако могу да те омрзнем.
Мрзим те, а лако могу да се заљубим у тебе. Док те оптужујем,
лако се може десити да си ти најбитнији човек на све-
ту. Док те уздижем, шаљем те у пакао. Док говорим "постаћу
свет", одмах могу да постанем сатана.

старац Емилијан Симоноиештијски

правду Божију, усрдно се бри-
нули око спасења народа од
грехова, учили вољи Божијој,
заблуделе приводили на пут
правде и истине а просвећене,
очишћене, освећене привели
Небескоме Оцу у Његове вечне
обитељи.

Драга браћо и сестре, подра-
жавајмо и ми, колико можемо,
апостолима. Оставимо и ми,

мој благ, и бреме је моје ла-
ко“ (Мт. 11; 28, 30). Овај Спаси-
тељев позив ми непрестано
слушамо у светом Јеванђељу.
Али шта значи ићи за Христом?
Ово значи да у читавом животу
и свим својим делима подражава-
вамо Њему као најувишијем
обрасцу и примеру истинског,
светог и богоугодног живота, да
живимо и деламо како је живео

и деловао на земљи Сам Господ
Исус Христос. „Ко мени служи,
за мном нек иде“, рекао је Го-
спод. Сваки хришћанин се заве-
тима које је дао на Крштењу,
обавезао да буде слуга Исуса
Христа. За њега Христос и Ње-
гова света воља треба да су први
и главни циљ читаве земаљске
делатности. Да би следио за
Христом, треба познавати Ње-
гов глас и Његову свету вољу и
слушати Га. „Овце моје слушају
глас мој, и ја познајем њих, и за
мном иду“ (Јн. 10, 27). А овај
глас и јесте свето Јеванђеље. И
Своју свету вољу нам Господ от-
крива кроз свето Јеванђеље и
кроз свети Православну Цркву,

Када Бог некога хоће да уведе у рај, најпре почне да га
наводи на пут ка рају, на крст. „Обележје изабраности од
стрane Бога је“, каже један свети аскетски писац „када се
човеку стално шаљу патње“. Претрпимо умртвљеност за свет
кроз патње како бисмо постали способни да примимо у себе
суштинску оживљеност за Бога кроз очигледно дејство Духа.
Жртвујмо пропадљиво ради Духа! У потпуности се предајте
Богу! Баците се у спасоносни бездан вере, као са литице у море!

свети Ићијатије Бранчанинов

њено богослужење, појање, чи-
тање, тајне, обреде, њене пасти-
ре и духовнике.

Многи приступају Господу,
али не одважују се многи да иду
за Њим. Многи читају јеванђе-
ље, понекад се чак и усхићују
узвишенашћу и светошћу њего-
вог учења. Међутим не одлучује
се многи да се владају по прави-
лима и нормама светог Јеванђе-
ља. „Ко хоће за мном да иде
нека се одрекне себе“, говори
Господ, „и узме крст свој, и за
мном иде“ (Мк. 8, 34). Узимање
свога крста, то је одрицање од
себе самог, које се састоји у

припремљено од постања свије-
та“ (Мт. 25, 34). Али Христос не
само да нас призива у Своје
Царство, него нас и руководи на
путу ка њему. Само је потребно
слушати Његов глас и ићи за
Њим. Апостоли и сви свети су
пошли за Господом у блажену
вечност. Они су нам дали при-
мер духовног савршенства,
образац верности, непрекидног
служења Богу и Светој Цркви.

Уколико сматрамо себе Хри-
стовим ученицима, онда треба и
да следимо пример Спаситеља,
Његових светих апостола и свих
светих. Не треба да нас плаши